

Sygn. akt IV U 395/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Monika Wawro
Protokolant:	sekr. sądowy Tomasz Miłosz

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2018 r. w Olsztynie

sprawy J. G.

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

na skutek odwołania J. G.

od decyzji Wojewódzkiego Zespołu Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...)

z dnia 13 czerwca 2017 roku nr (...)2017

oddala odwołanie

Sygn. akt IV U 395/17

UZASADNIENIE

Orzeczeniem z dnia 13 czerwca 2017 roku nr (...)2017 Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. uchylił orzeczenie Miejskiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. i w konsekwencji zaliczył J. G. do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim na stałe ze wskazaniem symbolu niepełnosprawności 11-I.

Od powyższego orzeczenia, odwołanie złożył J. G. wnosząc o zaliczenie do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności.

W odpowiedzi na odwołanie, Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności wniósł o jego oddalenie. Wskazał ponadto, że stan zdrowia zainteresowanego w świetle zgromadzonych dowodów i kryteriów zawartych w ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, jak również rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 roku w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności nie dawał podstaw do zaliczenia odwołującego do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności i na dzień wydawania orzeczenia przez Miejski Zespół do spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. przesłanki te również nie zachodziły.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. G. cierpi na niedoczynność tarczycy i przytarczyc.

(d: akta WZON 1486.2017)

Orzeczeniem z dnia 07 kwietnia 2017 roku nr (...).2017 Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w O. uchylił w całości orzeczenie Miejskiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w i w konsekwencji zaliczył J. G. do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim na stałe z przyczyn 11-I bez wskazań szczególnych dotyczących osoby Odwołującego.

(d: akta WZON (...))

W związku z rozbieżnościami w ocenie przez J. G. i organ orzekający o stopniu niepełnosprawności stanu zdrowia Odwołującego, należało odwołać się do wiadomości specjalnych, Sąd dopuścił więc dowód z opinii biegłego lekarza endokrynologa i psychiatry.

Biegła lekarz endokrynolog po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną oraz po przeprowadzeniu badania stwierdził u odwołującego stan po strumektomii oraz niedoczynność tarczycy i przytarczyc, określając symbol niepełnosprawności jako 11-I. Biegła zaliczyła Odwołującego do osób niepełnosprawnych w stopniu lekkim na stałe bez wskazań szczególnych dotyczących osoby Odwołującego.

(d: opinia biegłego endokrynologa - k. 19- 20)

Biegły lekarz psychiatra nie zaliczył Odwołującego do osób niepełnosprawnych z powodu schorzeń psychiatrycznych.

(d: opinia biegłego psychiatry- k. 13)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. G. jako niezasadne, nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Natomiast według § 2 pkt 1 i 2 Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 roku w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz.U.2015.1110) powiatowe zespoły i wojewódzkie zespoły wydają odpowiednio orzeczenia o niepełnosprawności osób, które nie ukończyły 16 roku życia; stopniu niepełnosprawności osób, które ukończyły 16 rok życia. Zgodnie z § 3 ust. 2 pkt 5 i 6 przy orzekaniu o stopniu niepełnosprawności osoby, która ukończyła 16 rok życia, zwanej dalej "osobą zainteresowaną", bierze się pod uwagę m. in.: ograniczenia występujące w samodzielnej egzystencji i uczestnictwie w życiu społecznym; możliwość poprawy funkcjonowania osoby zainteresowanej w samodzielnej egzystencji oraz w pełnieniu ról społecznych - poprzez leczenie, rehabilitację, zaopatrzenie w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze, środki techniczne, usługi opiekuńcze lub inne działania.

Rozpoznając odwołanie J. G., Sąd winien zatem rozważyć, czy według kryteriów stosowanych wobec osoby powyższej 16 roku życia, stan zdrowia Odwołującego uzasadnia zaliczenie wymienionego do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym.

W powyższym zakresie Sąd oparł się na wnioskach opinii biegłych, a szczególnie biegłego endokrynologa. Podkreślić bowiem należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiadają biegli. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd - wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej,

wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonywającą (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005 r., II CK 572/04, Lex nr 151656).

W ocenie Sądu – wbrew twierdzeniom Odwołującego – stan jego zdrowia nie daje podstawy do zakwalifikowania wymienionego do wyższego, niż lekki stopień niepełnosprawności.

Sporządzone w niniejszej sprawie opinie pisemne biegłego endokrynologa i psychiatry potwierdziły ustalenia, zawarte w zaskarżonym orzeczeniu, że Odwołujący jest osobą o lekkim stopniu niepełnosprawności. Nadto, żadna ze stron nie złożyła zastrzeżeń do sporządzonych opinii.

Sąd nie znalazł żadnych podstaw do zakwestionowania opinii sporządzonych przez biegłego endokrynologa oraz wniosków w nich zawartych. Nadto należy zauważyć, że dowód w postaci opinii biegłego sądowego koresponduje z ustaleniami poczynionymi przez Wojewódzki Zespół Do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności co do stopnia niepełnosprawności J. G.. Odwołujący jest osobą samodzielną, zdolną do samodzielnego funkcjonowania.

Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc odwołanie oddalił.

SSR Monika Wawro